Біжить коник, вибрикує,
Візок їде, вискрипує,
А колеса: "Рипу-рип,
Ми не так іще могли б!"

Наш Івасик — за кучера,
Йому справу доручено:
Одвести до дитсадка
Два бідони молока.

Обминає хлопчик ферми,
Понад ставом тихі верби,
На коня кричить: — Гаття!
Застоявся без пуття!
Ось проїдемо ставок —
Буде видно й дитсадок.

Кучер віжки натягає,
Він дорогу добре знає,
Бо і сам у три годки
В той садок топтав стежки.
А теперечки Івась —
Чималенький вже у нас!

— Тихше, коню, не вибрикуй,
А ти, возе, не вискрипуй,
Бо бідони розхлюпаєм
Та порожні притупаєм!